

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/64/2013
Identifikačné číslo spisu:	5012200130
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5012200130.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: S. Y., bytom X. XXX/XX, H. J. S., zastúpený JUDr. Martinom Olosom, advokátom, so sídlom M. R. Štefánika 71, Žilina, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom ul. 29. augusta 8-10, Bratislava, o invalidný dôchodok, o opravnom prostriedku podanom navrhovateľom proti rozhodnutiu odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. januára 2012, o odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 24Sd/47/2012-100 zo dňa 2. júla 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 24Sd/47/2012-100 zo dňa 2. júla 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. januára 2012 v spojení so zmenovým rozhodnutím odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 25. marca 2013. Zároveň účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Proti uvedenému rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom žiadal rozhodnutie krajského súdu zrušiť, alebo zmeniť tak, že napadnuté rozhodnutie odporkyne zruší a vec jej vráti na ďalšie konanie. Zároveň žiadal nahradiť trovy odvolacieho konania. Podľa názoru navrhovateľa rozsudok krajského súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, nakoľko aplikácia a výklad právnych noriem bola svojvoľná, a zároveň dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho procesný postup vykazuje vady a súd svojím procesným postupom odňal navrhovateľovi možnosť konať pred súdom. Podľa názoru navrhovateľa, krajský súd nebol oprávnený preskúmať i zmeňujúce rozhodnutie odporkyne. Navrhovateľ nesúhlasí ani s deklarovaným počtom dní dôchodkového poistenia odporkyňou. V závere odvolania namietal nesplnenie povinnosti súdu v zmysle § 118 ods. 2 OSP.

K odvolaniu sa vyjadrila odporkyňa s tým, že dôvody navrhovateľa uvedené v odvolaní nepovažuje za opodstatnené. Podľa jej názoru súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležite právne posúdil vec a nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia odporkyne. K námietke nehodnotenia dôb, ktoré boli hodnotené Českou správou sociálneho zabezpečení v Prahe poukázala

odporkyňa na čl. 46 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71, aj na rozhodnutie Českej správy sociálneho zabezpečení v Prahe č. XXX XXX XXXX/XXX zo dňa 10. júna 2011. K námietke nezhodnotenia úrazovej renty poukázala odporkyňa na ust. § 73 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. K námietke, že o pozmeňujúcom rozhodnutí nebolo rozhodnuté v samostatnom konaní poukázal na právny názor vyslovený Najvyšším súdom SR, podľa ktorého ak v priebehu konania o preskúmanie rozhodnutia o dôchodku orgán sociálneho poistenia vydal ďalšie rozhodnutie, týkajúce sa nároku na niektorú z dôchodkových dávok, stalo sa aj toto zmenové rozhodnutie predmetom konania. Navrhovala preto napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu podľa § 221 ods. 1, písm. f/ OSP.

Zo spisu krajského súdu odvolací súd zistil, že navrhovateľ podal na krajský súd návrh na preskúmanie rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 19.1.2012, ktorým mu bola stanovená výška invalidného dôchodku. Tento bol krajskému súdu doručený dňa 27.2.2012. Následne vydala odporkyňa dňa 25.3.2013 nové rozhodnutie o výške invalidného dôchodku navrhovateľa. Z preskúmaného rozhodnutia krajského súdu je zrejmé, že krajský súd v súdnom konaní preskúmaval aj toto zmeňujúce rozhodnutie odporkyne z 25.3.2013.

Odporkyňa, na základe námietky navrhovateľa, týkajúcej sa nesprávneho počtu dní dôchodkového poistenia, vydala ďalšie zmeňujúce rozhodnutie o výške jeho invalidného dôchodku dňa 10.6.2013. Ako vyplýva zo spisu krajského súdu, ako aj samotného napadnutého rozhodnutia, krajský súd toto rozhodnutie už nepreskúmaval. Zo spisu je bez pochyb zrejmé, že o tomto rozhodnutí mal krajský súd v čase svojho rozhodovania vedomosť, nakoľko bol naňho upozornený odporkyňou na pojednávaní a spomína ho aj vo svojom vyhotovení rozhodnutia.

Ako vyplýva z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR „Súd pri preskúmaní rozhodnutia orgánu sociálneho poistenia rozhoduje o zákonom nároku na dávku dôchodkového poistenia na základe skutkového stavu veci (§ 153 ods. 1 v spojení s § 246c OSP). Ak v priebehu konania o preskúmanie rozhodnutia o dôchodku orgán sociálneho poistenia vydal ďalšie rozhodnutie, týkajúce sa nároku na niektorú z dôchodkových dávok, je povinnosťou súdu posúdiť aj jeho zákonnosť, pokiaľ z neho nie je zrejmé, že sa stalo už len samo predmetom konania a nahradilo v plnom rozsahu predtým vydané rozhodnutie. O takomto novom vydanom rozhodnutí treba rozhodnúť popri predošlom a pokiaľ ho zmeňuje, v spojení s ním, lebo sa týka takisto vyplývajúceho zo spoločného základu a ohľadne ktorého bol podaný opravný prostriedok. Obdobne treba postupovať aj v prípade, keď odporkyňa v priebehu konania o nároku na niektorú z dávok vydá viacero rozhodnutí.“ (napr. rozhodnutie 7So/121/2008 z 31.3.2009).

Pri vydaní takéhoto zmeňujúceho rozhodnutia preto nie je potrebné podávať nový návrh na súd a súd musí preskúmať spolu s pôvodným rozhodnutím aj zmeňujúce rozhodnutie, ktoré bolo vydané v čase, keď ešte prebiehalo konanie na súde.

Nebolo preto s takto ustálenou praxou, ak krajský súd nepreskúmaval aj ďalšie rozhodnutie vydané odporkyňou, týkajúce sa výšky invalidného dôchodku navrhovateľa, a uvedeným postupom došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ OSP).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na vyššie uvedené napadnutý rozsudok krajského súdu

podľa § 250l a § 246c ods. 1 v spojení s § 221 ods. 1, písm. f/ a § 221 ods. 2 OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd sa vzhľadom na procesné pochybenie súdu prvého stupňa vecou samou nezaoberal. Povinnosťou súdu prvého stupňa bude v novom konaní preskúmať aj zmeňujúce rozhodnutie z 10.6.2013 a znova rozhodnúť vo veci.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože s poukazom na § 224 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 bude povinnosťou súdu prvého stupňa rozhodnúť aj o náhrade trov odvolacieho konania v novom rozhodnutí vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.